

NHỮNG NHÂN TỐ SỐNG CÒN VÌ SỰ KHÔI PHỤC NẾP SỐNG HỘI THÁNH

(Saturday—Second Morning Session)

(Thứ Bảy—Tiết thứ Nhì buổi Sáng)

Sứ điệp Năm

Nhân tố đồng lòng hiệp ý đích thực

Đọc Kinh văn: Công. 1:14; 2:46; 4:24; 5:12; 15:25; La. 15:6

I. Sự đồng lòng hiệp ý đích thực trong Hội thánh là thực hành sự hiệp một của Thân thể, tức là sự hiệp một của Linh—Êph. 4:3-6:

- A. Từ Ê-phê-sô 4:4-6, chúng ta có thể thấy rằng chúng ta thực hành sự hiệp một căn cứ trên thuộc tính hiệp một của Hội thánh: một Linh, một Chúa, một Đức Chúa Trời, một Thân thể, một đức tin, một báp-têm, và một hi vọng.
- B. Thực hành sự đồng lòng hiệp ý đích thực trong Hội thánh là áp dụng sự hiệp một—Công. 1:14; 2:46.
- C. Thực hành sự hiệp một là với sự đồng lòng hiệp ý; khi chúng ta thực hành sự hiệp một thì sự hiệp một ấy trở thành sự đồng lòng hiệp ý—15:25:
 1. Trong sách Giảng, Chúa nhấn mạnh sự hiệp một, nhưng trong Công vụ các Sứ đồ thì sự đồng lòng hiệp ý lại được nhấn mạnh—Gi. 10:30; 17:11, 21-23; Công. 1:14; 2:46; 4:24; 15:25.
 2. Cột mốc phân chia các sách Phúc âm với sách Công vụ các Sứ đồ là sự đồng lòng hiệp ý giữa một trăm hai mươi người—1:14:
 - a. Họ đã trở nên một trong Thân thể, và trong sự hiệp một ấy, họ tiếp tục cách kiên định với sự đồng lòng hiệp ý trong sự cầu nguyện—Êph. 4:3-6; Công. 1:14.
 - b. Khi các sứ đồ và tín đồ thực hành nếp sống Hội thánh, họ thực hành trong sự đồng lòng hiệp ý—2:46; 4:24; 5:12.
- D. Sự đồng lòng hiệp ý là trái tim, tức cốt lõi, hạt nhân, của sự hiệp một—Êph. 4:3; Công. 4:24; La. 15:6:
 1. Sự hiệp một giống như thân thể vật lí, còn sự đồng lòng hiệp ý giống như trái tim trong thân thể ấy.
 2. Sự đau ốm thuộc linh của chúng ta giống như sự đau ốm của trái tim trong thân thể; sự đau ốm giữa vòng chúng ta là chúng ta không có sự đồng lòng hiệp ý thỏa đáng, và vì thế, chúng ta đang duy trì sự hiệp một với một “trái tim” đau ốm.

II. Đồng lòng hiệp ý chỉ về sự hoà hòa trong bản thể bề trong của chúng ta, trong tâm trí và ý chí của chúng ta—Công. 1:14:

- A. Trong Công vụ các Sứ đồ 1:14, từ Hi Lạp *homothumadon* được sử dụng để nói lên ý nghĩa của sự đồng lòng hiệp ý:
 1. Từ này xuất phát từ *homo*, “giống nhau” và *thumos*, “tâm trí, ý muốn, mục đích (hồn, lòng)” và chỉ về sự hài hòa của cảm nhận bên trong trong toàn bản thể của một người.

2. Chúng ta nên ở trong cùng một tâm trí và cùng một ý muốn với cùng một mục đích xung quanh và bên trong hồn và lòng chúng ta. Điều này có nghĩa là toàn bản thể chúng ta đều có liên quan.
- A. Trong Ma-thi-ơ 18:19, từ Hi Lạp *sumphoneo* được dùng để nói lên ý nghĩa của sự đồng lòng hiệp ý:
1. Từ này có nghĩa là “hài hòa, hoà hợp” và chỉ về âm thanh hài hòa của các nhạc cụ hoặc tiếng nói.
 2. Sự đồng lòng hiệp ý, hoặc sự hài hòa của cảm nhận bên trong giữa vòng các tín đồ, giống như một giai điệu hài hòa.
 3. Khi có sự đồng lòng hiệp ý, chúng ta trở nên một giai điệu cho Đức Chúa Trời; chúng ta trở nên một bài thơ không chỉ trên giấy mà còn trong âm thanh, tiếng nói, trong giai điệu.

III. Nhân tố duy trì sự đồng lòng hiệp ý là sự dạy dỗ của các sứ đồ—Công. 2:42, 46:

- A. Thực hành sự hiệp một, tức sự đồng lòng hiệp ý, là theo sự dạy dỗ của các sứ đồ—c. 42.
- B. Sách Công vụ các Sứ đồ cho chúng ta biết rằng có sự đồng lòng hiệp ý giữa vòng các tín đồ, và tất cả những người ở trong sự đồng lòng hiệp ý ấy đã tiếp tục cách kiên định trong sự dạy dỗ của các sứ đồ.
- C. Các sứ đồ đã dạy cùng một điều cho mọi thánh đồ ở khắp nơi và trong tất cả các Hội thánh—1 Cô. 4:17; 7:17; 11:16; 14:33b-34:
1. Chúng ta cũng phải dạy cùng một điều tại tất cả các Hội thánh ở mỗi quốc gia trên khắp đất—Mat. 28:19-20.
 2. Không có tư tưởng nào trong Tân Ước cho thấy rằng một sự dạy dỗ thì tốt cho Hội thánh này nhưng không tốt cho các Hội thánh khác; trái lại, Tân Ước khẳng định rằng tất cả các Hội thánh đều giống nhau trong việc nhận lãnh sự dạy dỗ—Tít. 1:9.

IV. Khi thực hành sự đồng lòng hiệp ý, chúng ta phải học tập để ở trong một linh, đồng một hồn—Phil. 1:27:

- A. Chúng ta cần xoay về linh và sau đó bởi cùng một linh ấy mà bước vào hồn để có thể ở trong sự đồng lòng hiệp ý—2:2, 5; 4:2.
- B. Nếu muốn có nhân tố đồng lòng hiệp ý đích thực, chúng ta cần “hòa hợp trong cùng tâm trí, cùng ý kiến”—1 Cô. 1:10; 7:25, 40:
1. Trong nếp sống Hội thánh địa phương, nan đề làm chúng ta không thể thực tại hóa sự đồng lòng hiệp ý là ý kiến của chúng ta—Mat. 16:22-25; Phil. 2:2; 4:2.
 2. Trong công tác của Chúa, trong nếp sống Hội thánh, và trong đời sống thuộc linh, nhân tố hủy hoại lớn nhất là ý kiến của chúng ta—1 Cô. 1:10-13a.
 3. Ý kiến là dấu hiệu của sự tối tăm (Gi. 11:9-10); hễ khi nào chúng ta bày tỏ ý kiến trái ngược với ý muốn của Chúa, ý kiến đó cho thấy rằng chúng ta đang bước đi trong tối tăm.
 4. Chúa không bao giờ hành động căn cứ trên ý kiến của bất cứ ai; Ngài luôn hành động theo ý muốn của riêng Ngài, và Ngài sẽ không bao giờ bị tác

động theo ý kiến của chúng ta, bao gồm cả lời cầu nguyện theo ý kiến của chúng ta—1 Gi. 5:14-15.

- C. Ở trong sự đồng lòng hiệp ý là làm một trong toàn bản thể chúng ta, và dẫn đến kết quả là chúng ta làm một trong sự phát ngôn bên ngoài—La. 15:5-6:
 - 1. Có cùng một tâm trí và một miệng nghĩa là chúng ta chỉ có một Đầu là Christ, vì chỉ Đầu mới có tâm trí và miệng; chúng ta nên suy nghĩ bằng tâm trí của Christ và phát ngôn bằng miệng của Đầu—Côl. 1:18a; Phil. 2:2, 5; 4:2.
 - 2. Hễ khi nào ở trong sự đồng lòng hiệp ý, chúng ta sẽ nói cùng một điều; chúng ta phát ngôn cùng một miệng.
 - 3. Cách duy nhất để ở trong sự đồng lòng hiệp ý và có cùng một miệng là để cho Christ có chỗ hầu Ngài là mọi sự trong lòng chúng ta và trong miệng chúng ta để Đức Chúa Trời có thể được tôn vinh—Êph. 3:17a, 21.

V. Đồng lòng hiệp ý là chìa khóa vạn năng cho mọi phước hạnh trong Tân Ước—Công. 1:14; Êph. 1:3; La. 15:29:

- A. Chúng ta cần trân quý sự chúc phước của Đức Chúa Trời và nhận thức rằng trong nếp sống Hội thánh, mọi việc đều tùy thuộc vào sự chúc phước của Đức Chúa Trời—Êph. 1:3.
- B. Tất cả chúng ta đều muốn thấy các Hội thánh nhận được phước hạnh truyền định của Đức Chúa Trời—Thi. 133:3.
- C. Trong sự thực hành nếp sống Hội thánh, chúng ta cần biết phương cách để Hội thánh ở dưới “sự đầy đủ phước hạnh của Christ”—La. 15:29:
 - 1. Quan trọng là chúng ta nhận thức rằng phước hạnh của Đức Chúa Trời chỉ có thể được ban trên tình trạng có sự đồng lòng hiệp ý, vì Đức Chúa Trời chỉ chúc phước cho sự đồng lòng hiệp ý—Công. 2:46.
 - 2. Để nhận lãnh phước hạnh của Đức Chúa Trời, chúng ta phải thực hành sự hiệp một, và phương cách để thực hành sự hiệp một là bởi sự đồng lòng hiệp ý—4:24; 15:25; La. 15:6.